

РЕШЕНИЕ

№ 28348

гр. София, 29.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 09.12.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Мария Малинова, като разгледа дело номер **9040** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 1, ал. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди.

Делото е образувано след като с Решение № 9689/09.09.024г. по адм.д. 3165/2024г. на Върховен административен съд, по жалби срещу Решение № 581/24.01.2024г. по адм.д. 9678/2022г на АССГ, касационната инстанция е постановила частично обезсилване на съдебното решение и в другата част отмяната му, като е върнала делото за разглеждане от друг състав на съда.

Производството по делото, след разделянето му с Определение № 21043/23.10.2024г. и изпълнение на указанията на касационната инстанция в посоченото решение, е с предмет исковете, предявени от П. М. К. с ЕГН [ЕГН] срещу КОМИСИЯ ЗА ОТНЕМАНЕ НА НЕЗАКОННО ПРИДОБИТО ИМУЩЕСТВО, с правно основание чл.1, ал.1 Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, както са уточнени в процесуална молба от ищеца чрез адв. А. от 11.10.2024г., а именно:

-за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди за период 06.07.2016г. до 15.08.2018г. - в размер на 8 000,00 лв. ведно със законната лихва от 15.08.2018г., от отмяната на Заповед с рег. № ДС - 2 39/06.07.2016г., с която е прекратено служебното правоотношение на ищеца с Комисията ответник след обжалването на заповедта пред съда;

-иск за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди от отмяната на заповед

Заповед № ДС-769/28.08.2018г., от съда, искът е за периода 28.08.2018г. до 14.11.2019г., исковата претенция е в размер на 15 000,00лв., ведно със законната лихва, считано от 14.11.2019г.

здраве, изразяващо се в гадене , болки в корема - ежедневно, въпреки провеждана терапия, загубил тегло. Състоянието му е диагностицирано „хроничен повърхностен гастрит“, който в резултат на високия стрес отключил Г. рефлуксна болест /ГЕРБ/ през юни 2018г. След изследване през септември 2018г., на ищеца е поставена диагноза „Рефлукс езофагит“.

На 29.08.2028г., след като бил възстановен в КОНПИ и отново правоотношението му било прекратено, психическото и физическото здраве на ищеца се влошило - освен болки в корема и прилошаване, виене на свят, сърцебиене, безсъние, през септември 2018г. му е поставена диагноза "Рецидивиращо депресивно разстройство." и предписана терапия с Д..

В исковата молба се изтъква като общо известен факт, че загубата на работно място се нарежда на най-високо място в стълбата на стреса и заемала девето място от възможните 10, равнявала се на загубата на любим, близък човек, защото са налице множество негативни последици както за самата личност, така и за семейството и близките, за които лицето полага грижи.

В периода от юли 2016. до ноември 2019г., в който са водени съдебните дела по оспорването на двете заповеди, въз основа на съдебните решения всички действия на ответника се приемали за незаконосъобразни, което определяло и правния интерес от търсене на обезщетение за неимуществени вреди.

Вредата следвало да се определи към момента на настъпването ѝ, когато претенцията ал.3 АПК по списък.

ЗАЛИЧЕН ТЕКСТ СЪГЛАСНО ПРАВИЛАТА НА АССТ

По размера на претендираните обезщетения за неимуществени вреди

При преценката на основание чл.52 ЗЗД, съдът взе предвид както продължителността на исковите периоди, така и всички установени по делото обстоятелства - особеностите на конкретния случай, характера и степента на увреждането на здравето, начин и обстоятелства, при които са настъпили, степента на интензитет, възрастта на ищеца, общественото и социалното му положение, както и доказаното по делото, че негативните изживявания са оказали трайно и продължително въздействие върху физиката и психиката на лицето, като при приложение на посочените критерии, за всеки от исковите периоди съдът намира следното:

ЗАЛИЧЕН ТЕКСТ СЪГЛАСНО ПРАВИЛАТА НА АССТ

По претенцията за присъждане на законната лихва върху главниците:

Предвид изложеното, за основателност на обективно съединените искиви претенции за неимуществени вреди по размер, съдът следва да разгледа претенцията за присъждане на законни лихви.

Както се изложи по-горе, началото на забавата за претендиране на обезщетението в размер на 8 000 лв., съответно началният момент на лихвата за забава върху тази сума е от 15.08.2018г. Както претендира ответникът, искът за лихвата като акцесорно вземане се погасява в 3 годишен срок, т.е. за периода от 15.08.2018г. до 15.08.2022г., законната лихва върху главницата за обезщетение в размер на 8 000 лв. е погасена, тъй като исковата молба е предявена на дата 22. 10.2022г. Законната лихва следва да се присъди считано от 16.08.2022г. върху главницата от 8000 лв. до окончателното им плащане, а за периода от 15.08.2018г. до 15.08. 2022г., претенцията за лихва върху тази главница следва се отхвърли.

Така на правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ, обезщетението за неимуществени вреди в размер на 8 000лв. за периода от 06.07.2016г. до 15.08.2018г. следва да бъде присъдено ведно със законната лихва, считано от 16.08.2022г. до окончателното плащане на главницата и да се отхвърли в частта за претендираната законна лихва върху главницата за периода от 15.08.2018г. до 15.08.2022г. поради изтекла давност.

По втория иск давността и датата на забавата, от която текат мораторни лихви върху главницата е 14.11.2019г. и към датата на предявяване на исковата молба - 22.10.2022г., давностният срок от 3 години, в който могат да се търсят, не е изтекъл – този срок е до 14.11.2022г.

Следователно, претенцията за присъждане на лихва за забава – в размер на законната лихва по чл.86 ЗЗД, следва да бъде изцяло уважена по втория обективно съединен иск на ищеца. Така на правно основание чл.1, ал.1 ЗОДОВ, обезщетението за неимуществени вреди в размер на 15 000лв. за периода от 28.08.2018г. до 14.11.2019г. следва да бъде присъдено ведно със законната лихва, считано от 14.11.2019г. до окончателното плащане на главницата.

По искането на ищеца за присъждане на разноски:

С оглед изхода на спора, на К. били присъдени сторените по делото разноски по списък – представен при първото разглеждане на иска – общо 1500лв. за депозит за вещи лица, 3400 лв. за адвокатско възнаграждение по договора за правна помощ от 10.10.2022г. с адв. А., предявени по първоначалната искова молба за имуществени и неимуществени вреди. В тази връзка съдът съобрази, че процесните искиве касаят частично платената държавна такса – по 10 лв. за всеки иск или 20 лв., както и разноските за вещо лице по медицинската експертиза в размер на 600 лв., а възнаграждението на адвоката е съобразено с първоначално предявения размер на исковите претенции - 23 000 общо за неимуществени вреди и 63 310лв. за имуществени вреди. Възнаграждението на адвоката е в минимален размер съобразно Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Пред касационната инстанция във връзка с частичното уважаване на процесните искиве е подадена касационна жалба и претендирани разноски по списък – 70 лв. за държавна такса по касационната жалба, претендирано е и възнаграждение за адвоката в размер на 1000 лв., по договор за правна защита и съдействие- по подадени частна и касационна жалба от адвоката в полза на ищеца. Общо ищецът е заплатил на адвоката

4 400 лв. ,като съразмерно към процесните искове – предвид размера на главниците, е относимо заплатено възнаграждение на адвоката в размер на 1172 лв. за двете съдебни инстанции. Доказани са разноски в размер на 20 лв. за държавна такса за завеждане на исковете, 70 лв. за касационно обжалване и 600 лв. за експертизи или общо 690лв. Предвид, че съдът е уважил изцяло претенцията за обезщетенията за неимуществени вреди за които са положени значителни усилия от адвоката, намира, че не следва да коригира адвокатското възнаграждение.

На основание чл.10, ал.3 ЗОДОВ в приложимата редакция, на ищеца следва да се присъдят направените разноски в пълен размер, за разглеждането на процесните искове пред двете първи инстанции на АССГ и пред ВАС - общо в размер на 1862 лв.

При този изход на спора, на основание чл.10, ал.3 ЗОДОВ, на ответника не се следват разноски.

На основание всичко изложено, Административен съд София - град, I отделение, 12-ти състав,

РЕШИ:

ОСЪЖДА КОМИСИЯ ЗА ОТНЕМАНЕ НА НЕЗАКОННО ПРИДОБИТО ИМУЩЕСТВО, със седалище в [населено място], представлявана от председателя си, да заплати на П. М. К. с ЕГН [ЕГН] и адрес в [населено място], на правно основание чл.1, ал.1 Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, обезщетение за претърпени неимуществени вреди за периода от 06.07.2016г. до 15.08.2018г. - в размер на 8 000,00 (осем хиляди) лева, пряка и непосредствена последица от незаконосъобразността на Заповед с рег. № ДС - 2 39/06.07.2016г., на председателя на Комисията, отменена от съда, ведно със законната лихва върху лавницата, считано от 16.08.2022г. до окончателното и плащане, и

ОТХВЪРЛЯ исковата претенция на П. М. К. за заплащане на законната лихва върху присъдената главница в размер на 8000 лв. и за преиода от 15.08.2018г. до 15.08.2022г. като погасен по давност.

ОСЪЖДА КОМИСИЯ ЗА ОТНЕМАНЕ НА НЕЗАКОННО ПРИДОБИТО ИМУЩЕСТВО, със седалище в [населено място], представлявана от председателя си, да заплати на П. М. К. с ЕГН [ЕГН] и адрес в [населено място], на правно основание чл.1, ал.1 Закона за отговорността на държавата и общините за вреди, обезщетение за претърпени неимуществени вреди за периода от 28.08.2018г. до 14.11.2019г. в размер на 15 000,00 (петнадесет хиляди) лева, пряка и непосредствена последица от незаконосъобразността на Заповед № ДС-769/28.08.2018г., отменена от съда, ведно със законната лихва върху главницата на обезщетението, считано от 14.11.2019г.

ОСЪЖДА КОМИСИЯ ЗА ОТНЕМАНЕ НА НЕЗАКОННО ПРИДОБИТО ИМУЩЕСТВО, със седалище в [населено място], представлявана от председателя си, да заплати на П. М. К. с ЕГН [ЕГН] и адрес в [населено място], сумата в размер на 1862 (хиляда осемстотин шестдесет и два) лева за разноски.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от

съобщаването му пред Върховен административен съд на Република България,
преписи от същото да се изпратят на страните.

Съдия: